

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

Begge disse love udløber med udgangen af indeværende kalenderår. Der er indenfor de interesserede erhvervskredse enighed om, at det ikke vil være forsvarligt at op hæve de to krigsforsikringslove under de nuværende forhold, og handelsministeriet er ganske enig heri. Normalt plejer de to love at blive forlænget for en periode af tre år ad gangen. Når vi denne gang kun foreslår en forlængelse for et år, er forklaringen den, at en gruppe indenfor de private garantier har fremsat ønske om ændringer i institutternes kapitalforhold. Dette ønske fremkom imidlertid på et så sent tidspunkt, at det ikke har været muligt at få tilendebragt de fornødne undersøgelser og forhandlinger om en eventuel ny ordning inden lovenes udløbstid, og den pågældende garantgruppe har derfor erklæret sig enig i, at lovene forlænges uændret for et år, så at der kan blive den fornødne tid til overvejelse af de forskellige problemer, som det fremsatte ønske rejser.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale de to lovforslag til hurtig og velvillig behandling.

Erik Jacobsen: De af den højtærede minister lige forelagte lovforslag om krigsforsikring for skibe og varer og fragt kan mit parti tiltræde.

Da vi sidst forlængede disse love, var det vort håb, at de kunne ophæves ved deres udløb med udgangen af indeværende år, men desværre er dette ikke tilfældet, og da såvel rederierhvervet som de interesserede importør- og eksportørkredse samt ministeriet finder det nødvendigt at opretholde lovene, foreløbig for et år endnu, skal jeg på min gruppes vegne anbefale lovforslagene til velvillig behandling og til vedtagelse her i det høje landsting.

Villemoes: Også jeg kan på mit partis vegne anbefale de to lovforslag, som her er til behandling.

Vi forstod på den højtærede handelsminister, hvad jeg nok var klar over i forvejen, at der er visse ting, som trænger til nærmere undersøgelse, og det vil der blive tid til i det år, der kommer. Jeg vil håbe, at man vil overveje spørgsmålet om garanternes kapitalindskuksforhold, så at lovforslag kan blive fremsat i god tid næste år, hvis forholdene er uforandrede, så vi atter skal fortsætte med denne lovgivning, når de love, der nu formentlig vedtages, udløber. Jeg tilføjer, at jeg tror, der er så megen sagskundskab her i det høje landsting, at det ingen

skade ville være til, hvis sagerne blev forelagt først her. Umiddelbart efter rigsdagssamlingens begyndelse i oktober plejer landstinget jo ikke at have overdreven meget arbejde, og vi kunne da i et udvalg gennemgå den ordning, som den højtærede minister til den tid måtte foreslå. Jeg håber, at den højtærede minister, hvis han er minister til den tid, vil tænke på os på det område.

V. Knudsen: De to love, loven om danske skibes forsikring mod krigsfare og loven om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs, foreslås af den højtærede handelsminister forlænget for et år, til udgangen af 1952, og på mit partis vegne kan jeg tiltræde dette.

Lovene, som ønskes forlænget, er vedtaget første gang af rigsdagen den 4. maj 1939, altså ca. 4 måneder før krigens udbrud, med en garantikapital for skibene på 80 mill. kr. og for varer og fragt på 40 mill. kr., i begge tilfælde med staten som deltager med 50 pct. af garantikapitalen og resten fordelt mellem rederne, storbankerne, handel, industri og forsikringsselskaber. Ved Danmarks besættelse den 9. april 1940 standsede instituttet Krigsforsikring for danske Skibe sine betalinger, idet dets risiko som følge af de da indtrådte begivenheder måtte anses for uoverskuelig, så at det ikke kunne overses, om instituttet ville være solvent.

For instituttet Dansk Krigs-Søforsikring for Varer og Fragt var forholdene den 9. april 1940 således, at man anslog det beløb, der var dækket i instituttet for varer og fragt, til mellem 80 og 90 mill. kr. Da der intet kunne siges om disse varers fremtidige skæbne, og da instituttets kapital plus hidtil opnået fortjeneste ikke kunne anslås til et højere beløb end 55 mill. kr., besluttede man at standse virksomheden, fordi det var tvivlsomt, om instituttet var solvent.

Ved lov af 29. april 1940 oprettedes en ny afdeling indenfor begge institutter, for skibene til overtagelse af forsikringer for skibe, der fremdeles sejlede under de danske rederes kontrol, hjemmeskibene, og for varernes vedkommende til overtagelse med tilbagevirkende kraft af alle forsikringer tegnet fra og med 9. april 1940. For begge disse nye afdelinger hæftede staten alene.

Ved lov af 3. februar 1941 blev den gamle afdelings ansvar for skibe udvidet til at omfatte de danske skibe, der efter 9. april 1940 i overensstemmelse med regeringens opfordring havde søgt neutral havn, og for hvilke krigsforsikringens ansvar efter de hidtil gældende regler mulig-